

Van de pot gerukt

Van de pot gerukt

Roos Smeets

© 2018

auteur: Roos Smeets

spellingcontrole: Piet van Mólken

omslagfoto en vormgeving omslag: Peter Vossen

vormgeving binnenwerk: Wim Veelen

herdruk: oktober 2018

uitgever: mijnbestseller.nl

ISBN 978 94 63670 83 8

Het eerste exemplaar van dit boek werd in september 2015 in Urmond uitgereikt aan Emile Roemer, destijds fractievoorzitter van de SP in de Tweede Kamer.

Met dank aan iedereen die op welke wijze dan ook heeft bijgedragen aan dit boek d.m.v. meningen en/of ervaringen. Ik ben echter niet verantwoordelijk voor de inhoud van de meningen van anderen in dit boek. Het is hun mening. Ik heb deze mogen gebruiken en plaatsen, als reactie op stukjes tekst.

Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Voorwoord.....	7
Inleiding	9
Van de pot gerukt	12
In de stilte.....	21
De wereld werd een stukje stil.....	24
De mammacare adviseur	26
Bijzonder	30
ALS-patiënt.....	31
Incomplete dwarslaesie.....	36
De zorg	38
Facebookbericht	39
Andere verhalen en ervaringen	41
En dan komen we uit bij de mantelzorger	44
Bezuinigingen.....	52
De fysiotherapie	53
De specialist gezondheidszorg 2015.....	54
De apotheker	59
FNV Zorg en Welzijn.....	61
Facebook.....	65
Uit de krant en op Facebook geplaatst.....	70
De Arbodienst	72
Tweede controle van vriend bij Arbodienst.....	74
Andere regels.....	76
Werkzoekenden	82

Verkeerde investeringen!.....	84
Vlinder.....	96
Zinloos geweld.....	97
Wie zal 't zeggen.....	100
Pensioen.....	101
Het Rookbeleid.....	104
Conclusie.....	112
Ik.....	114
Van de pot gerukt.....	115

Voorwoord

Naar aanleiding van de uitzendingen bij het tv programma RADAR waarbij het onderwerp vergoeding van plastisch chirurgische behandelingen was werd ik benaderd door verschillende patiënten, waaronder mevrouw Smeets. In de uitzending werden schrijnende gevallen getoond waar wij als plastisch chirurgen elke dag mee te maken hebben. Mensen met reële problemen die echter niet voor vergoeding in aanmerking komen. Bijvoorbeeld iemand die niet meer kan autorijden doordat het vel over de ogen hangt en daardoor in een sociaal isolement raakt. Mevrouw Smeets herkende niet alleen bij haar zelf, maar ook in haar omgeving, veel van deze problematiek en wilde deze verhalen bundelen. De ervaringen die zij beschrijft zijn aangrijpend en soms schokkend. Wij begrijpen allemaal dat er bezuinigd moet worden in de zorg. De zorg wordt anders onbetaalbaar, onder andere vanwege het feit dat we steeds ouder worden. Van de andere kant is gezondheid het belangrijkste in ons leven. Laten we met zijn allen eens gaan nadenken over wat nog acceptabel is. Hoe willen wij dat onze ouders, grootouders, gehandicapten en chronisch zieken behandeld worden? Hoe zouden wij zelf behandeld willen worden? Maar ook waarop kunnen we besparen? Moeten we iedereen verplichten gezonder te gaan leven? Moeten we beperkingen stellen aan het verlengen van leven? Moeten we de zorg meer inkomensafhankelijk maken? Ik weet het antwoord niet, maar wil hier wel graag over nadenken en discussiëren. Het boekje dat voor u ligt kan bijdragen aan deze discussie.

prof. Van der Hulst, plastisch chirurg

Inleiding

Normaal schrijf ik boekjes met gedichten en korte verhalen die allemaal gaan over een lach en een traan en soms een beetje humor. Maar dit boekje is anders en zal ook voor sommigen onder jullie hard overkomen. Maar helaas is het niet mogelijk om dit op een andere manier te beschrijven. Laat ik beginnen met te zeggen dat ik absoluut niet haatdragend en discriminerend ben.

Ik ben een gevoelsmens en ook altijd bereid om anderen te helpen, indien ik daar lichamelijk toe in staat ben.

Dit boekje is een druppel op een gloeiende plaat, het topje van de ijsberg.

Ik ben niet op de hoogte van alles wat er zich afspeelt in Nederland, maar een ding weet ik wel: de dingen die anderen me hebben verteld en ik ook zelf heb ervaren zijn vaak mensonterend en voor mij en vele anderen onbegrijpelijk, dat dit in een land als Nederland gebeurt. Het systeem werkt bij veel regels niet meer.

Ik hoef ook geen gelijk te krijgen van iedereen. Dit is mijn mening, anderen hebben wellicht weer een andere mening. Ik heb dit boekje geschreven uit boosheid en verdriet en omdat ik niet tegen onrecht kan.

Boosheid en verdriet om wat er, door de bezuinigingen, mijzelf en anderen is aangedaan en wat ook vooral ouderen wordt aangedaan.

Ouderen die ons land na de oorlog weer door hard werken hebben opgebouwd en nu de dupe zijn van alles. De mensen van deze generatie verdienen in mijn ogen een standbeeld. Alles wordt hun nu afgenomen, zoals goede zorg en hun pensioen.

Je kunt niet alles wat de regels in de zorg betreft bij de instanties neerleggen, want veel van deze regels zijn ook door hogerhand geschapen, maar er zijn er ook die wel door de instanties in het leven zijn geroepen en die ronduit schandig zijn te noemen.

Ook staan in dit boekje andere regels van hogerhand beschreven die, in mijn ogen en ook in de ogen van veel andere mensen, niet werken. Zo staan er o.m. de regels omtrent het toelaten van veel buitenlanders en vluchtelingen in beschreven.

Laat ik duidelijk zeggen dat ik met dit stukje absoluut niet wil aangeven dat die mensen niet geholpen zouden moeten worden, want zo zit ik niet in elkaar. Ik heb zelf al mensen geholpen uit die cultuur, dat maakt mij helemaal niet uit.

Nee, ik wil hiermee aangeven dat, zoals het nu gebeurt, het volgens mij uiteindelijk geen goed effect zal hebben.

Dat is mijn mening. In dit boekje staan ook meningen en korte eigen verhalen van andere mensen uit de samenleving die deze gebeurtenissen zelf hebben meegemaakt of ervaren in hun werk. Dat er veel mensen mijn mening delen over de regels zoals die nu zijn, zegt genoeg.

Het systeem werkt niet zoals het zou moeten in de praktijk. Dat zorgt ervoor, dat de mensen boos en opstandig worden. Zoals het nu is gaat het vroeg of laat helemaal fout. En dat zorgt bij veel mensen voor angst: angst voor wat er komen gaat, angst omdat hun alles wordt afgenomen, zoals pensioen en bepaalde zorg.

En die angst is heel reëel, want het wordt ons ook afgenomen. Dat is de werkelijkheid.

En die mensen zijn echt niet allemaal haatdragend of discriminerend, maar reageren zo omdat de dingen niet gaan zoals ze behoren te gaan.

Er wordt onderscheid gemaakt en dat zorgt bij velen voor boosheid. Bepaalde regels zijn niet voor iedereen hetzelfde. Ja, dan worden mensen opstandig en dat vind ik heel logisch. Dat er regels zijn is prima, maar dan moeten ze in de praktijk wel werken en dat is toch bij veel van die regels nog steeds een groot probleem.

Over deze niet te begrijpen regels en mensonterende toestanden in de zorg gaat dit boekje. Over de onvrede van velen, over het verdriet, maar vooral over het onbegrip.

Ik ga er niet van uit dat nu gelijk alles verandert door het schrijven van dit boekje. Deze invloed zal ik niet hebben, maar ik hoop dat er toch serieus naar gekeken gaat worden en dat het niet wordt afgedaan als "het gaat toch maar om een paar mensen", want dat is niet zo. Het gaat om ALLE mensen. Natuurlijk zijn er ook dingen goed geregeld in Nederland, het is niet zo dat alles nu slecht is hier.

Maar daar gaat dit boek niet over, dit boek gaat over de misstanden en de onvrede bij mensen over veel dingen.

En ik heb gemeend om dit op deze manier te moeten doen. Zo zit ik nu eenmaal in elkaar.

Ik spreek de hoop uit, dat het ooit weer anders mag worden.

Van de pot gerukt

ze zijn van de pot gerukt
de hoge heren in ons land
ze menen dat ze alles goed doen maar ze hebben geen verstand
ze zijn van de pot gerukt
en wij mogen er voor bloeden
en ondertussen ook nog hier en daar wat andere landen voeden
ze zijn van de pot gerukt dat is gewoon een feit
ze weten niet meer wat ze doen ze zijn de route kwijt